

Είκοσι χρόνια από τον θάνατο του πλέον αντισυμβατικού, εκκεντρικού, ατρόμητου Άγγλου πιλότου.

Αναμφίβολα ο πιο βοη νίνερ παγκόσμιος πρωταθλητής. Παραμονές των αγώνων θα τον συναντούσες ξαπλωμένο ανάσκελα, δίπλα στην πισίνα καίγοντας τα αγαπημένα του τσιγάρα και σκοτώνοντας κάποιον κοκτέιλ, συντροφιά με κάποιο καλλιγράμμο θηλυκό. James 100%.

Όχι
βώς ο τύπος που θα ήθελες να παντρευτεί η αδελφή
ή η
θυγατέρα σου, μα ασφαλώς ο φίλος που επιθυμείς να έχεις!

ακρι

Γεννημένος τον Απρίλιο (29) του 1947, ήταν γιος χρηματιστή. Παιδί πολυμελούς οικογένειας, με χαρακτήρα επίμονα επαναστατικό. Οι γονείς του υποπτεύονταν ότι είχε ξεκινήσει το κάπνισμα από την ηλικία των δέκα χρόνων και παρά τις συστάσεις τους δεν κατάφεραν να τον απομακρύνουν από αυτή τη συνήθεια. Ταυτόχρονα όμως έπαιξε κρίκετ, ποδόσφαιρο στη θέση του τερματοφύλακα και τένις, ενώ επίσης έδειξε μια έφεση φυσιοδιφικού χαρακτήρα για ζώα και πουλιά.

Στα 17 του θα πάρει άδεια οδήγησης. Κάποια στιγμή, θα δηλώσει ότι από τότε άρχισε να κυλά πραγματικά ο χρόνος της ζωής του. Λίγους μήνες αργότερα θα βρεθεί στο Silverstone για να παρακολουθήσει έναν αγώνα όπου συμμετείχε φίλος του. Αυτό ήταν. Ο μικρός

James

είχε μπολιαστεί με το μικρόβιο του racing

Ξεκίνησε το '66 τρέχοντας με Mini, το '68 βρέθηκε στη Formula Ford και ένα χρόνο αργότερα στην

F3. Η

πορεία του υπήρξε εξ' αρχής ταραχώδης και όχι εύκολη ή χωρίς εμπόδια.

Γρήγορα απέκτησε το προσωνύμιο “

Hunt

the

shunt

” που σε ελεύθερη μετάφραση σημαίνει ο “εξοδούχος”, ο καταστροφέας. Η μεγάλη του ταχύτητα, το ατρόμητο του χαρακτήρα του, είχαν σαν αποτέλεσμα πολλά και μεγάλα ατυχήματα. Βρίσκει το περιβάλλον που του ταιριάζει στην

Hesketh

την ομάδα

του

Lord

Alexander

Hesketh

του εκκεντρικού εκείνου Βρετανού που αποφάσισε να ξοδέψει κάποιο τμήμα της πατρικής περιουσίας στους αγώνες. Ο κόσμος μας ήταν διαφορετικός τότε. Αν ένας 22χρονος ευγενής, πλούσιος απόγονος ήθελε, έφτιαχνε μια ομάδα προσλάμβανε έναν ατρόμητο οδηγό και κατέβαινε στην

F

1, χωρίς χορηγούς. Έτσι, η ομάδα μετά από μια σύντομη πορεία σε μικρότερες κατηγορίες, αγόρασε ένα σασί

March

731, τοποθέτησε ένα

V

8

Cosworth

, προσέλαβε τον

Harvey Postlethwaite και εμφανίστηκε στο πρωτάθλημα της

F

1 του '73. Κανείς δεν την υπολόγιζε, αλλά στον τελευταίο αγώνα της χρονιάς, στο

Watkins

Glen

, ο

Hunt

θα βρεθεί μόλις

0,6 δευτερόλεπτα πίσω από τη

Lotus

του νικητή

R

.

Peterson

, αφού μαλιστα τον Ιούλιο στην Ολλανδία είχε προηγηθεί μια τρίτη θέση.

Το επόμενο έτος η ξεχωριστή εκείνη ομάδα με το λευκό, χωρίς υποστηρικτή μονοθέσιο και τη φιγούρα της μικρής αρκούδας με το full face και την Union Jack, θα σημειώσει τρία podium και

την νίκη στον εξωπρωταθληματικό αγώνα BRDC International Trophy στο Silverstone

όπου όμως συμμετείχαν όλοι οι γνωστοί αστέρες του πανθέου της

F

1.

Κάπως έτσι, φθάνουμε στις 22 Ιουνίου του '75 στο Zandvoort της Ολλανδίας. Εκεί, ύστερα από 29 αγώνες, ο

Hunt γράφει

ιστορία, ως πιλότος ιδιωτικής και χωρίς χορηγούς ομάδας κερδίζοντας τον αγώνα. Για 20 γύρους εξελίσσεται μια τρομερή μονομαχία ανάμεσα στον

Hunt

και τον

Lauda

, η οποία καταλήγει υπέρ του

James

. Γίνεται ο πρώτος Άγγλος μετά τον

Peter

Gethin

(

Monza

, Σεπτεμβρίου του '71) που κερδίζει

G

.

P

. Μιλώντας για ένα διαφορετικό κόσμο ας θυμηθούμε ότι εκείνη την Παρασκευή, πριν το Ολλανδικό γκραν πρι, έκανε πρεμιέρα, σπάζοντας τα ταμεία, το διαβόητο

Jaws

, ενώ την επόμενη μέρα άνοιξε το πρώτο

drive

through

restaurant

στην Αριζόνα των Η.Π.Α.

Στο μουσικό στερέωμα

κυριαρχούν οι

Ace

και το

How

long

, οι 10

cc

στο

I

am

not

love

, οι

E

.

L

.

O

. στο το

Evil

Woman

και οι

America

στο

Sister

Golden

Hair

. Στην

F

1

Hesketh

κερδίζει τις

Ferrari

,
Brabham

,
McLaren

,
Tyrrell

,
Lotus

!

Πλην όμως, τα παραμύθια δεν κρατάνε πολύ στον σκληρό μας κόσμο. Στο τέλος του '75 η ομάδα διαλύεται. Η 308

Hesketh

, αυτό το νικηφόρο σασί, πάει στα αζήτητα, ο δημιουργός του

Dr

.

Harvey

Postlewaite

περνάει στη νεόδμητη

Williams

, και ο

Hunt

μετακομίζει στα

box

της

McLaren

.

Εκεί την επόμενη σεζόν, με την M23 θα σημειώσει, 8 poles και 6 νίκες. Θα στεφθεί παγκόσμιος πρωταθλητής, με διαφορά ενός μόνον βαθμού. Ήταν μια επεισοδιακή χρονιά όπου κυριάρχησε το σοβαρό ατύχημα του

Lauda

στο

Ring

, η απίστευτη επιστροφή του, μόλις 40 μέρες αργότερα στην

Monza

και φυσικά ο τελευταίος αγώνας στην κόλαση της βροχής του Mont

Fuji

. Τότε που, η τολμηρή αποχώρηση του

Lauda

και ο τερματισμός του

Hunt

στην τρίτη θέση χάρισαν τον τίτλο στον Άγγλο. Όλα αυτά, που φέτος, έγιναν

κινηματογραφική παραγωγή με τον τίτλο

Rush

.

Στα 29 του χρόνια ο ατίθασος

James

είχε φθάσει στην κορφή, χωρίς να κάνει και πολλές εκπτώσεις στην ανατρεπτική ιδεολογία του.

T

ην επόμενη χρονιά η παντοδυναμία

Ferrari

—

Lauda

δεν θα αφήσουν περιθώρια σε κανένα. Ο Άγγλος θα παρέμενε ανταγωνιστικός, θα δεχόταν πρόταση και από το

Maranello

, αλλά δεν υπήρχε περίπτωση να επιβιώσει στο Ιταλικό πολιτικό περιβάλλον με τον

χαρακτήρα του. Η καριέρα του είχε τελειώσει νωρίς. Θα επανέλθει στο χώρο, ως

σύμβουλος χορηγού καπνοβιομηχανίας στην επιλογή οδηγών, και βέβαια ως σχολιαστής των αγώνων

G

.

P

. για το

B

.

B

.

C

.

Ίσως τα πιο σημαντικά, τα πιο περιεκτικά λόγια για αυτόν τα έχει πει ο Lauda. «*Το πρωτάθλημα του '76 το κέρδισε με ένα αυτοκίνητο σαφώς χειρότερο από το δικό μου.*

Συνήθως δεν είμαι συναισθηματικός, αλλά ο James

ήταν από τους ελάχιστους πραγματικούς φίλους μου. Ήταν φοβερός τύπος και περάσαμε μερικές εκλεκτές στιγμές μαζί.»

Πριν κλείσει τα 46 του χρόνια, στις 15 Ιουνίου του 1993, πεθαίνει από καρδιακή προσβολή.

Υπήρξε μια βαθιά αντισυμβατική προσωπικότητα. Ένας γνήσια εκκεντρικός. Περιέφερε τον Oscar

, τον Αλσατό σκύλο του, στα ακριβότερα εστιατόρια του

Mayfair

όπου δειπνούσε μαζί του. Παραδοσιακός γυναικάς, λέγεται πώς είχε συνευρεθεί με 5.000 κορίτσια. Ολίγον αυτοκαταστροφικός, είχε καταναλώσει ποταμούς αλκοόλ, είχε καπνίσει λιβάδια καπνού, ενώ δεν έκρυψε τη σχέση του με τις ουσίες. Απειθαρχος, με εξαιρετικά άστατη προσωπική ζωή πλην όμως ανοικτός και ειλικρινής. Το καλούπι του ήταν μοναδικό και προφανώς είναι ολότελα ασύμβατο στην “αΐζοποιημένη” εποχή μας. Ασφαλώς και μας λείπει...

